

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 10 січня 1985 року

№ 5 (3512).

Ціна 2 коп.

Але разом з тим...

Мене схвилював виступ мого земляка, секретаря комсомольської організації колгоспу імені Комінтерну Валерія Терещенка. Так, професія тваринника — престижна.

Сьогодні радують успіхи у праці тваринників нашого колгоспу. Достроково виконано минулорічний план продажу продукції ферм державі. А колектив другої молочнотоварної ферми, де я працюю, вже надав понад 4 тисячі кілограмів молока на корову. Дві доярки нашої ферми вперше в історії нашого господарства вийшли на п'ятитисячний рубіж. Я ж по своїй групі торік надав більше чотирьох тисяч кілограмів молока від корови.

Правління господарства постійно приділяє увагу зміцненню матеріально-технічної бази тваринництва. Створено півторарічний запас грубих і соковитих кормів. Протягом останніх років створені належні побутові умови на фермі, обладнано червоні куточки, душові.

Але разом з тим на душі якось боляче. Справа в тому, що на нашій фермі комсомольців-то тільки три: дві доярки і один скотар. А на першій молочно-товарній фермі нашої

п'ятирічка і ми

РОЗМОВА З МОЛОДИМ СУЧАСНИКОМ

го колгоспу немає жодного комсомольця! Минулого року жоден випускник школи не залишився працювати в тваринництві. Це, на мою думку, серйозний прорахунок комсомольських організацій середньої школи і колгоспу. Мало уваги приділяється закріпленню молоді в тваринництві і районний комітет комсомолу.

Якщо такими темпами поповнюватимуться кадри на наших МТФ, то через кілька років прямо-таки нікому буде подоїти і нагодувати тварин. Тому повністю згодна з Валерієм Терещенком: треба йти в школи, знайти тих, хто мріє оволодіти професією тваринника, а дедаліким довести її престижність конкретними фактами.

Закінчується третій місяць знімалі громадського тваринництва, а комсомольських «проектористів» господарства на фермі ми ще і не бачили. На мою думку, в цей період їм є на чому загострити свою увагу. Це питання збереження і раціонального використання кормів, дотримання розпорядку дня, технології утримання худоби.

Хотілося б, щоб і районний штаб «Комсомольського прожектора» частіше проводив рейдові перевірки знімалі на тваринницьких фермах.

Л. ДЕМЧУК,
доярка колгоспу
«Дружба».

Онуфріївський район.

ТАК, ПРЕСТИЖНА!

Завдання колгоспної молоді — бути на передньому краї боротьби за виконання Програми, достовірної програми, вирішувати найскладніші виробничі завдання. Про це йдеться і в статті В. Терещенка «Чи престижна професія тваринника?». Справді, зараз, як ніколи, питання закріплення молоді на селі стоїть гостро.

Погодься, ще багато юнаків і дівчат після закінчення школи йдуть із села.

А в нашому селі молодь залишається. Створена міцна комсомольська організація, яка працює в тісній взаємодії з партійною. У господарстві діє чотири комсомольсько-молодіжних колективи: два — у тракторних бригадах і два на молочно-товарних фермах. Я очолюю комсомольсько-молодіжний ко-

лектив другої молочно-товарної ферми. В складі КМК 12 чоловік. Це — кількісний показник. А якщо говорити про якість роботи, то план чотирьох років п'ятирічки по виробництву і продажу молока ми виконали до 67-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. Мої подруги по праці Ніна Лубцова, Наташа Максименко, Марія Лубцова, Надія Лимарева надають на корову майже по чотири тисячі кілограмів молока.

Щороку на фермах ми проводимо змагання за звання «Кращий комсомольсько-молодіжний колектив» і «Кращий за професією». Положення і умови змагання розробляються і затверджуються на спільних засіданнях правління колгоспу, партійного, профспілкового і комсомольського комітетів. Підсумки підводяться регулярно: щодня, щомісяця, щокварталу і в кінці року. Отоді переможцям і присвоюються почесні звання кращих. Підбиття підсумків нікого не залишає байдужими, бо кожен працює на совість, зацікавлено. Молодь, що трудиться на фермі, не підводить, вчиться у старших майстерності.

Є і у нас свої проблеми, труднощі, — не без того. Та нас вони не лякають, бо знаємо, що в їх розв'язанні завжди допоможуть і правління, і партійна організація господарства.

Н. ВОВКОБРУНЬ,
групкомсорг другої молочно-товарної ферми колгоспу «Перше травня» Маловисківського району.

У дев'ятнадцять років після закінчення Олександрійського радгоспу - технікуму прийшла на ферму колгоспу «Правда» Добровеличківського району Тетяна ВОВНЕНКО. І зразу ж стала завідуючою МТФ. На цій посаді грудиться вона вже 8 років. А напередодні Нового року молода трудівниця одержала першу вигоду уряду нагороду — медаль «За трудову доблесть».

Фото І. КОРЗУНА.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

На знімку: учасники Міжнародної олімпіади школярів з російської мови знайомляться з Москвою. А влітку столиця СРСР зустрічатиме учасників XII Всесвітнього фестивалю. (Матеріал, присвячений цій темі, читайте на 2-й стор.)

На знімку: ліванська мати, що втратила сина. Народи світу не бажать жити у постійній тривозі перед можливістю розв'язання нової світової війни. (Матеріал на антивоєнну тематику читайте на 2-й стор.)

Сергій ПЕРМ'ЯКОВ приїхав на БАМ у складі загону «Читинський комсомолец». Активного і енергійного комсомольця обрали головою Ради народних депутатів селища Нагорного, яке він будував. Фотохроніка ТАРС.

(Матеріал, присвячений виборам до Рад, читайте на 2-й стор.)

Канада. Поліцейська розправа з учасниками антивоєнного мітингу в Оттаві. (Добірку «Планети» читайте на 3-й стор.)

ЕКСПЕРИМЕНТ БУДЕ ПРОДОВЖЕННЯМ

Економічний експеримент, який добре зарекомендував себе у ряді галузей, рішенням ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР поширено ще на ряд міністерств.

Серед таких — і Міністерство приладобудування СРСР. Із 1 січня по-новому почало працювати й кіровоградське виробниче об'єднання «Дружність», що підпорядковано згаданому міністерству. Наш громадський кореспондент С. КОЛЕСНИКОВ зустрівся із членом парткому об'єднання, начальником заготівельного виробництва В. П. КОНОВАЛЕНКОМ і попросив його відповісти на кілька запитань.

КОР.: — Вікторе Павловичу, у чому полягає суть експерименту на «Дружності»?

В. П. КОНОВАЛЕНКО: — Якщо коротко — мету переслідують «стару»: збільшення випуску та підвищення якості продукції. Проте, це буде досягнуто за рахунок поліпшення планування, технічного вдосконалення виробництва, прискорення розробки та впро-

вадження нової техніки. Передбачено також розвиток творчої ініціативи та підвищення зацікавленості трудових колективів у зростанні ефективності виробництва, зміцнення господарського розрахунку. Суть же загальносоюзного економічного експерименту залишатиметься і в даному конкретному випадку: виробничим підприємствам значно розши-

рені права в плануванні їх господарської діяльності, підвищується відповідальність за кінцеві результати праці.

КОР.: — В об'єднанні, зокрема, на ввіреній Вам ділянці виробництва переходу на експеримент передувала ясна річ, і підготовча робота?

В. К.: — Звичайно. Свого часу це почалося із поїздки до Олександрії на місцевий електромеханічний завод. Там вдалося почути й побачити багато корисного. У результаті в себе в об'єднанні ми поширили для службового користування спеціальні пам'ятки для ширшого ознайомлення з умовами експерименту на дільницях: подібні пам'ятки були вивішені на видних місцях.

Основні планові виробничі показники на 1985 рік переглянуто, підлягло значній зміні положення про оплату праці тим, хто працює за методом вазівців. Зокрема, укрупнено бригади і переглянуто процент трудомісткості на дільницях доробки та автоматики, календарний план її зняття узгоджено на весь рік.

Відбулося кілька практичних занять у школах комуністичної праці й економічних знань.

КОР.: — Що ж конкретно слід очікувати від впровадження експерименту вже на перших порах?

В. К.: — Триватиме контроль за ритмічною роботою постачальників. У центр уваги, як і рані-

ше, буде поставлена безумовна якість продукції. Планування автоматизується, як до речі, і обрахунок та контроль за рухом деталей по кожній із дільниць. Відчутним кроком уперед, на нашу думку, буде впровадження робото-техніки на штампувальній дільниці.

КОР.: — Які додаткові матеріальні стимули чекатимуть робітників, службовців, інженерно-технічних працівників?

В. К.: — У разі виконання завдань виробництва надаються особливі права у використанні фонду заробітної плати. Висококваліфікованим робітникам третього — четвертого розрядів нараховуватимуться професійні надбавки від 12 до 24 процентів; са-

мі ж оклади зростуть у середньому до 250 карбованців. Персональні надбавки інженерно-технічним працівникам та службовцям збільшаться до половини місячних окладів. Із фонду заробітної плати нараховуватимуться також премії у розмірі 75 процентів від місячного заробітку, а представникам середньої та вищої ланки (майстрам, старшим майстрам та начальникам дільниць) — без обмежень.

Не зайвим буде згадати і про те, що за рахунок фонду соціально-культурного будівництва підприємство матиме право за власним розсудом зводити об'єкти соціально-побутового призначення, в тому числі й житлові.

НАШ СПІЛЬНИЙ ДІМ

Восени минулого року в країні проходив Всесоюзний конкурс творів на тему «Я голосую за мир», в якому взяли участь учні загальноосвітніх шкіл та професійно-технічних училищ. У роботах мали порушуватися питання боротьби радянського народу і всього прогресивного людства за мир, підготовка до святкування 40-річчя Великої Перемоги і XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві.

Юнаки і дівчата з нашої області з поставленим завданням справилися добре. Зміст багатьох робіт побудований на історичних фактах і вміло переплетений із сучасністю. Сьогодні пропонуємо вашій увазі одну із кращих таких робіт.

Казахстану, Татарії, Архангельська, Куйбишева, Дмитровграда...

Ми зібралися на зліт, щоб іще раз нагадати людству про загрозу, яка нависла над ним, про необхідність наполегливої боротьби за щастя і мир на землі.

На Соколовій горі цілий рік дмуть вітри. У народі вона так і називається — гора Семи Вітрів. Тут поховані тисячі саратовців, котрі полягли на фронтах Великої Вітчизняної. На бронзовому постаменті золотом написані їхні імена. А біля підніжжя гори де-

легати зльоту заклали алею Слави. Вони посадили карпатські буки, степові вишні, сибірські піхти, білоруські ялини і клени... Прийде весна, розпустяться на деревах перші листочки, поміж ними — Алея Слави — даннина пам'яті тим, хто не повернувся з війни.

У боротьбу за мир учні п'ятої десятирічки вносять і свою частку. Проводять ярмарки і лотереї солідарності, збирають подарунки для дітей Нікарагуа.

Зовсім недавно на мітингу «Ми з вами, чилійські патріоти!» члени клу-

бу інтернаціональної дружби школи зібрали майже 2 тисячі підписів в захист чилійців Орасіо Ліре та Альваро Торо Вега. Ми перерахували кошти до Фонду миру.

Природа створила людину для життя, для щастя. Так для чого ж нам бомби і снаряди, гармати і військові ракети? Чому не хочуть зрозуміти там, на Заході, що планета Земля — наш спільний дім?

Я голосую за мир. Голосую за щастя, солідарність, дружбу. Я вірю, що настане день, коли буде знищена вся зброя, буде «День без пострілу на землі».

І пам'яттю свого діда я клянусь, що своїм відмінним навчанням, добросовісною працею, своїм життям буду зміцнювати мир на нашій планеті.

Г. КОСОВА,
учениця 10 «А» класу
СШ № 10.

м. Світловодськ.

Прагнемо до взаєморозуміння

Влітку минулого року у Москві зберуться кращі представники молоді з усіх кінців світу, щоб обговорити спільні проблеми — збереження миру на землі та зміцнення дружби між народами. Тепер, коли у багатьох країнах світу іде підготовка до XII Всесвітнього фестивалю молоді та студентів у Москві, молодіжні організації перераховують кошти до фонду фестивалю.

Ще влітку бійці студентських будівельних загонів нашого училища, які працювали у Криму — «Радар-84», «Крилатий-84» та інші перерахували до фонду

фестивалю значну суму коштів. У грудні 1984 року курсанти училища ще зробили внесок до фестивального конілки. 923 карбованці заробили вони, працюючи у сільгоспзагоні та у підшефному колгоспі імені Ульянова Кіровоградського району.

Нині в усіх групах готуються фестивальні куточки, де вміщуються ма-

теріали про одинадцять минулих фестивалів. У підготовці цих куточків беруть участь і курсанти, які є громадянами братніх країн. І в цьому, я вважаю — своя символіка. Адже недарма є в пісні слова: «От якби хлопці всієї землі разом зібралися зможли...». Разом з богами, кампучійцями, в'єтнамцями, лаосцями ми вчимося, прагнемо — якнайкраще розуміти одне одне. го, адже Земля в нас одна.

С. НЕГРІЄНКО,
секретар комсомольської організації КЛШУЦА.

Соціалістичні зобов'язання

комсомольсько-молодіжного колективу об'єднання «Кристал» Світловодського комбінату громадського харчування

У відповідь на рішення XXVI з'їзду КПРС, жовтневого (1984 р.) Пленуму ЦК КПРС, керуючись положеннями і висновками, викладеними в промові на Пленумі Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша К. У. Черненко, готуючись гідно зустріти наступний з'їзд партії, беремо на 1985 рік такі соціалістичні зобов'язання:

— реалізувати товарів понад план на 5 тисяч карбованців. Весь приріст продукції забезпечити за рахунок підвищення продуктивності праці. Випустити і реалізувати продукції власного виробництва понад план на 4 тисячі карбованців;

— знаменні дати в житті нашої країни відзначити високою трудовою активністю і конкретними результатами в господарчій діяльності:

а) до 115-ї річниці з дня народження В. І. Леніна реалізувати понад план товарів на 1,5 тисячі карбованців;

б) ставши на трудову вахту в честь 40-річчя перемоги радянського народу в Великій Вітчизняній війні, реалізувати товарів понад план на 2 тисячі карбованців. Кожному членові колективу відпрацювати один день безкоштовно за загиблих воїнів, а зароблені в цей день гроші, перерахувати до Фонду миру;

в) до 50-річчя стахановського руху реалізувати товарів понад план на 2,5 тисячі карбованців;

г) до 68-ї річниці Великої Жовтня — на 4 тисячі карбованців;

— річний план товарообігу і випуску продукції власного виробництва завершити 29 грудня 1985 року; — за рахунок підвищення ефективності використання обладнання, економного використання електроенергії і сировини, впровадження прогресивних форм обслуговування, підвищити продуктивність праці на 2 проценти;

— за рахунок скорочення затрат обігу отримати додатково до плану прибутку на 2 тисячі карбованців; — відпрацювати два дні на зекономленій електроенергії;

— впровадити у виробництво 3 фірмові страви, організувати понад задання 10 виставок-продажів напівфабрикатів, кулінарних і кондитерських виробів, відкрити 2 дієтичні їдальні;

— постійно підвищувати ідейно-політичний і професійний рівень кадрів, поліпшувати умови праці і побуту, зміцнювати трудову дисципліну;

а) направити на курси підвищення кваліфікації спеціалістів — 5 чоловік, у вузи — двох, у загальноосвітні школи — трьох;

б) добитися скорочення плинності кадрів;

в) навчати в школі комуністичної праці — 30 чоловік, комсомольського навчання — 14, кулінарної майстерності — 30;

г) скоротити кількість правопорушень і порушень трудової дисципліни, випадків безгосподарності; д) не допускати псування і втрат державного і громадського майна;

— кожному працівнику здати заліки по виконанню нормативів цивільної оборони на «відмінно» і «добре»;

— широко розгорнути соціалістичне змагання серед наставників на краще виховання молоді.

Викликаємо на соціалістичне змагання колектив об'єднання № 4.

Соціалістичні зобов'язання обговорені і прийняті на зборі КМК об'єднання.

Люба поспішає у міський раду. І навіть восьмирічна її дочка притихає, почувши слово «сесія», яке протягом останніх двох років міцно прижилося у їхньому домі. Розуміє: мама заклопотана. Люба вимикає газу плитку, на якій якраз доварився запашний український борщ. Посмакувати ним вона уже не встигає. Серйозна, зосереджена, в елегантному чорному костюмі, який ще більше відтіняє її смолісте чорне волосся, що непокінними пасмами обрамляє сміливе чоло, іскристі карі очі.

24 ЛЮТОГО — ВИБОРИ ДО РАД

ДОВІР'Я ТРЕБА ВИПРАВДУВАТИ

Сьогодні в Кіровоградській міській Раді народних депутатів ітиме розмова про виховання підрастаючого покоління, про виконання обранцями народу завдань, поставлених шкільною реформою. Депутат міської Ради, Люба Шестакова відповідає за роботу із «важкими» підлітками, які проживають на території Студентського мікрорайону міста Кіровограда. Часто буває вона в сім'ях неповнолітніх, в навчальних закладах, проводить індивідуальну виховну роботу з підлітками.

В трудовому колективі третього механоскладального цеху виробничого об'єднання по сілках «Червона зірка», де працює Люба Шестакова, товариші іноді навіть радять їй піти вчитись на педагога. Вчиться — то давня Любина мрія. Все часу якось обмаль. Характер, мабуть такий, коли до всього діло є, коли не можеш байдуже пройти повз чужу біду, обминути справи рідного цеху.

Про виконання своїх річних зобов'язань її цех рапортував 29 грудня, виконавши план випуску продукції на 100,7 проценти. Надпланової продукції виготовлено колективом на 126,6 тисячі карбованців.

Зараз у виробничому

об'єднанні «Червона зірка» трудиться 55 депутатів місцевих Рад народних депутатів, половина із них комсомольці.

А Любу Шестакову два місяці тому молодь цеху вітала із вступом до лав Комуністичної партії. Гордяться Любою комсомольці. Справжній авторитет має вона у них. Інакше б ніколи не обрали її своїм важким секретарем комсомольської організації цеху. І як стає у нагоді Любі досвід роботи з молоддю, набутий за час її депутатської діяльності!

Молодий комуніст справді вважав, що стиль комсомольської роботи починається зі спілкування з молоддю. І справді, шість років працювала Люба у виробничому об'єднанні «Червона зірка» упаковницею. Закінчила дівчина технічне училище і прийшла в цех. Спостерігала життя, стосунки між комсомольцями, найбільше переживала, коли хтось проявляв байдужість або пасивність. Ці риси характеру Люба ненавидить найбільше. І тому, як депутат, виступаючи перед людьми або проводячи свої комсомольські збори, найбільше боїться, що її не почують. Не почують душою, не відгукнуться на її слова. Але слова її завжди знаходять відгук і Люба розуміє, що активіст

мусить говорити з робітниками зацікавлено, відверто, не формально ставитись до кожного питання.

В комсомольській організації цеху 105 юнаків та дівчат. І кожного Люба знає: від показників у роботі до світу духовного заохочення. Депутатську роботу Люба Шестакова тісно пов'язує із комсомольською. Як депутат вона здебільшого проводить виховну роботу в сім'ях важковиховуваних підлітків, і як активний член добровільної народної дружини і оперативного комсомольського загону бореться за охорону правопорядку на вулицях міста.

Молодий комуніст більше цінить діло, а не слово, і може тому на зборах комсомольці намагаються висловлюватись точно, конкретно і коротко. Ось хоча б Володя Постов. На останніх зборах підняв питання про культуру виробництва. І не просто покритикував, а й запропонував, усунути недоліки.

Ось і зараз активну роботу ведуть молоді активісти по гідній зустрічі 40-річчя Великої Перемоги. Цікаво пройшли в їхньому колективі зустрічі молоді із ветеранами Великої Вітчизняної війни. І такою невимуженою, такою душевною була та з, тріч, що, беручи підвищені соціалістичні зобов'язання до 40-річчя Перемоги, усі вони бачили завтрашній день, мирний не загмарений страхом війни. Нові дні приносять нові турботи. І скрізь треба виступити: підказати, допомогти, та й в самій клопотів вистачає. А коли люди тобі довіряють, соромно не виправдовувати їхніх надій.

Л. СЕМЕНЮК.

ЗАКІНЧИВСЯ
ВСЕСОЮЗНИЙ
ТИЖДЕНЬ НАУКИ,
І ВИРОБНИЦТВА
ДЛЯ ДІТЕЙ
І ЮНАЦТВА

ШЛЯХ ДО ПРОФЕСІЇ

«Поєднання навчання з продуктивною працею передбачає включення учнів... у систематичну, організовану, послідовну для їх здоров'я і віку суспільно корисну працю — працю справжню, потрібну суспільству». Ці рядки з Основних напрямів реформи школи стали головними критеріями виховання в молоді навичок до праці, науково-технічної творчості, поняття раціональних пропозицій і винахідництва в удосконаленні приладів і виробничих процесів. Це привчає школярів до набуття рис бережливості. А тому особливо в ці дні позначилася робота обласної станції юних техніків Кіровограда. Не припиняється запиття в усіх гурт-

З року в рік зростає популярність технічних гуртків і в районах області. Виготовлені на високому інженерному рівні юними конструкторами моделі комбайна «Нива» Червонокам'янського будищу піонерів Олександрійського району, механізмів вил і дискового плуга Кіровоградської СШ Долішньокіровоградського району. Члени Ульянівської станції юних техніків Віта Загорський та Андрій Жуковський придумали і самі ж виготовили пристрій до електрокардіографа, що подешевує процес одержання результатів електрокардіограми у хворих.

Все це має велике виховне значення для розвитку в юні професійної орієнтації, позитивно впливає на правильний вибір майбутньої спеціальності. За активну участь у науково-технічній творчості нині 11 юних техніків нагороджені путівками в республіканський табір «Молода гвардія».

А днями на базі Кіровоградської СШ № 22 пролиши IX обласні змагання по грасовому анімаційному. В них взяли участь десять кращих команд міст і районів області.

Р. ДАЙДАКУЛОВ.

ІСТОРІЯ ПЕРША

Хто із старшого покоління не пам'ятає засушливого нового року 1947 року. Все в руїнах, у агарипах, на полях — окопи, вирви від бомб, мина, які призначені на смерть, багато бур'янів і мало коносків. І 1948 рік, як крапля води схожий на свого попередника.

Пайок — 16 кілограмів кукурудзяного борошна на місяць, а нас шістьеро... Де вже думати про щось ліпше... Сало, звичайно, й не спалося.

З матір'ю ми були вели-

Я схопив сало під руку й однісі титці Ніні. Дивно, але все те так подіяло на Марку, що він почав писати твори, читав, чув вірші напам'ять, і випускні склади на грійку...

Пізніше, коли я зустрів його в погонах майора Радянської Армії, він міцно стиск мою праву руку і сказав:

— Хтозна, але мені чомусь здається, що мене людиною зробила та пригода з салом... Коли мама понесла його вам, я з хлопцями побився об заклад, що в мене будуть одні

лосу не мав... І пішов найлегшим шляхом. Почав замінити співи читанням оповітань Степана Васильченка. Діти терпіли, а згодом, коли я запропонував писати диктант, клас збувтувався:

— Писати не будемо!
— Як це не будемо?
Виймайте листки...
— Не будемо! У нас за раз спів!

— Там до екзамени...
Підійшла Тамара.
— Це гнівачесь... Ми дуже добре знаємо, що ви співаєте не вмієте, що у вас нема голосу. А ви співаєте людною. Ви собі сидите у куточку і слухаєте!

І я скорився. Вони радо загули. Самі почали співати за своєю програмою. І як співали! Добре, що го-ді не приходили ні завуч, ні директор. Було там і «Посила отроцькі», і «Копав, копан криниченьку», і коліскови, і «Катюша». Я й досі чую вас і часто питаю: де ви, мої соловейки з четвертого? З моєї весни?

Молодий учитель! Спо-діваюсь, що ти зрозумів, чому була моя велика помилка...

Греоз накласти табу навіть на найменші замки. Наші діти мають бути розвинені всебічно. Все вміти, все знати, бути життєрадісними, дужими.

ІСТОРІЯ ТРЕТЯ

Зпросили мене у кількох класах викладати географію...

Географію я любив і знав, хоча морокки з нею було дуже багато. Особливо у сьомому. Якби академіки, автори підручника, хоч раз завітали у сьомий, то, може, не одні з них скопилися б за голову...

Клава, Клавочка, що пречудово знала англійську мову, могла перекладати без словника, мені завила:

— Вашої географії не вчитиму, бо не люблю її!

— Клаво! А опіки за рік, а екзамени?

— Трійку поставите!

— А якщо двійку? Якщо екзамени на літо? Якщо екзамени на осінь?

— Того ніколи не буде! Двійки не поставите, бо за неї з вас спитають.

Якось опитував її на уроці про Африку. Вона засміялась...

— Не хочу я вчити про Африку.

...Минулої весни повертаюся з Кіровограда додому. Салон автобуса майже півний. І чую, як хтось радісно кличе мене до себе.

— Клава!
Мало не обнімає... В дорозі лукаво запитує:

— А знаєте, звідки я?

З самісінької Африки!

— Як же, голубонько, там опинилася?

— Мій чоловік лікар. А я непомітно перекладаю. Закінчила інститут іноземних мов. Послала нас в одну із дружин країн, у госпіталь. А це ось, повернувшись і хочу побути в рідному селі.

— То, Клаво, Африка стала й твоєю?

— Стала. І знаєте, як я докоряла вам, що даремне поставили мені трійку? Вже там сама штурмувала географію...

Молодий учитель! Зробив все, щоб твій предмет знали всі. Учні повинні мати глибокі знання з усіх предметів.

Микола СТОЯН,
Новомиргородський район.

Малолітні злочинці

В американському місті Лос-Анджелесі одинадцятирічний хлопчик заколов саого розесника. Це його друге вбивство. Він став найменшим вбивцею-рецидивістом штату Каліфорнія.

Шість підлітків увечері змусили 24-річну жінку вилити на себе два галони бензину, а потім підпалили її одяг. Вранці вона померла...

Син адвоката президента Рейгана М. Міллер, визнаний судом при розумі, вбив своєю матір...

Таких прикладів, взятих з американської преси, можна було б наводити чимало. Це нашою думку каліфорнійського психолога Д. Сорелса, співробітника відділу охорони здоров'я штату, написати книгу, де було б проаналізовано стан справ із злочинами дітей.

«Думка, що ці діти вбивають «заради задоволення», не відповідає дійсності, — пише Д. Сорелс. — Більшість з них добре розуміє, що робить. До неможливого нервового збудження їх доводять родичі».

Результати досліджень Нью-Йоркського університету доповнюють слова Сорелса, кожну третю дитину, якій визріває вбивство, спонукають до цього дії її рідних.

ЗАРУБІЖНИЙ КАЛЕЙДОСКОП

Поправка до біблії

Гамбурзький журнал «Космос» пише, що, за науковими даними, Єва ніяк не могла пригостити Адама в раю смачним яблуком. На Стародавньому Сході росли тоді тільки дрібненькі гіркі яблука. А великі і соковиті були виведені в Європі, причому значно пізніше.

І в прямому, і в переносному

Девіз «Роби гроші!» взятий на озброєння в капіталістичному світі не тільки в переносному, але й у прямому розумінні. Недавно поліція Сингапуру викрила великий підпільний синдикат, котрий притримувався цього девізу з виключною прямою. Фальшивомонетники виготовляли підрубні американські, малайзійські та гонконзькі долари і збували їх у країнах Південно-Східної Азії. На думку газети «Сингапур мунітор», ліквідація злочинного синдикату — великий успіх поліції. Щоправда, запізнілий: синдикат існував багато років.

За матеріалами журналу «Новое время».

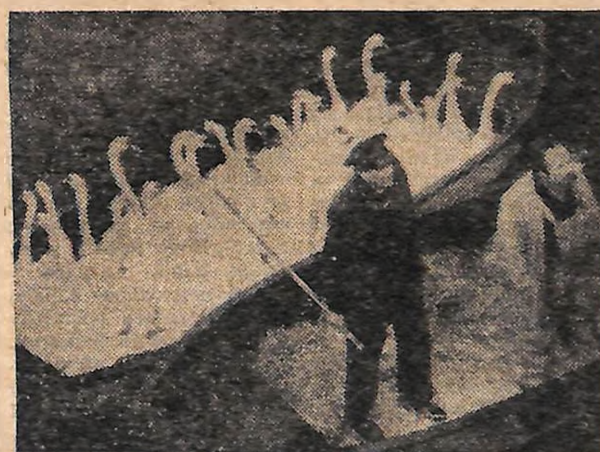
МАСОВИЙ МІТИНГ У ХАНОЇ

ХАНОІ. (ТАРС). Про рішучість молодого покоління В'єтнаму вести активну боротьбу за мир, стабільність і співробітництво, проти воєнничих замірів сил імперіалізму і реакції заявили учасники організованого тут з ініціативи Центрального Комітету Спілки комуністичної молоді Хо Ші Міна масового мітингу.

На мітингу дано високу оцінку підсумкам традиційної зустрічі молоді столиці трьох держав Індокитаю, яка проходила у Пномпені. Проведення цієї зустрічі в НРК, відзначали промовці, стало свідченням величезних досягнень кампучійського народу в справі національного відродження. Боротьба народу Кампучії проти підступів реакційних сил, на захист завоювань революції користується повною підтримкою широкої міжнародної громадськості.

Очолювані США сили імперіалізму і реакції розв'язали «хрестовий похід» проти соціалістичних країн, проводять воєнничий, авантюристичний зовнішньополітичний курс. Вашингтон і його пособники намагаються повернути назад хід історії, підірвати завоювання революції в країнах Індокитаю.

В цих умовах, зазначили учасники мітингу, юнаки і дівчата В'єтнаму повинні тісніше згуртуватися в рядах СКМ Хо Ші Міна, навколо Комуністичної партії В'єтнаму, йти в авангарді будівництва соціалізму віддавати всі сили зміцненню обороноздатності країни. Надзвичайно важливе значення має постійне зміцнення дружби і співробітництва молоді В'єтнаму, Лаосу і Кампучії з ровесниками з Радянського Союзу, інших країн соціалістичної співдружності.

ФРН. Традиційне переселення на «зимові квартири» щорічно здійснюють у Гамбурзі близько ста блокріпних мешканців ріки Айстер.

Фото ДПА — ТАРС.

Бельгійцю Роджеру БУККЕРТУ вдалося розв'язати найбільший кросворд, що дозволило йому зайняти почесне місце у книзі рекордів Гіннеса.

Фото БЕЛГА — ТАРС.

Педагогічні історії

Вам, юнаки і дівчата, що починають свій самостійний шлях на освітянській ниві, адресую ці маленькі історії. Тепер, коли йде перебудова роботи школи, може, вони, взяті з життя, із власного досвіду, допоможуть вам.

кі друзі. Я дуже любив її за те, що була працюючої, добра, ласкава, що виховала нас... Не буду багато розповідати про свою неньку, згадаю лише один випадок, як я з нею посварився через... сало.

Мій улюблений дитячий Марко не хотів писати творів, нічого з програми рекомендаційної літератури не читав, словом, повністю ігнорував мій предмет. Нічого не залишалося робити, як ставити йому суцільні двійки. Тоді й у десятому можли ще було ліпити на другий рік. Справа для Марка ставала кепською, а він удама твердив батькові й матері, що це я в'ївся у нього, що це я не даю йому дихнути. Останнє було майже правдою. Не давав. Піднімав щодня.

Одного ранку збираюсь до школи. Рипнули двері. У кімнату зайшли двоє: моя мати й Маркова.

— Тут ось до тебе.

— Що ви хотіли, тітко Ніно?

— Якось негарно виходить із Марком. Може, ви щось придумаєте... Не ставте йому двійок. Хай закінчує школу і йде в люди. Усе ж у нього гаразд, а от ваша мова й література...

— Нічого не вийде. Якби він хоч трохи читав, щось учив. Дарма підійшли, не поставлю...

— Я вас прошу, я вас дуже прошу... Я ось вам і подарунок принесла.

І вона розгорнула пакунок. А в ньому — кілограмів чотири сала. Білі кусні з рожевою прорізою. З крупинками солі... Воно так запахло...

О, який ти важкий був, 1947 рік!

Мати, ледве стримуючи сльози, контає сльозу.

Ступаю ще крок уперед:

— Тітко Ніно! Забирайте ваше сало і...

— Та я ж од щирого серця. Я знаю, що у вас і хліба не вистачає, а двоє ж малюють...

— Ідіть по-доброму, ідіть, тітко Ніно!

Вона взяла пакунок і вийшла.

Уже час вирушати до школи. І треба було ж чомусь заглянути у бічну кімнатку, а там на підвіконні лежить... сало. Тітка Ніна уловила матір, і та не встояла перед спокусою.

п'ятірки. Я програв і вграв, почавши вчитися... Для педагога найбільшій подарунок, коли його вихованці мають хороші, міцні знання, коли кожен із них стає Людиною... Байдуке, космонавтом чи хліборобом, але обов'язково Людиною...

ІСТОРІЯ ДРУГА

Із призначенням на роботу заходжу у низенький будиночок райвно. У кабінеті один завідувачий — високий, худий, у поношеній армійській шинелі.

Наш випуск — у березні. І я хвилювався — адже навчальний рік починається у вересні... У школах тепер, мабуть, немає жодного вільного місця.

Помилка! Місце хоч відбавляй. Багато педагогів не повернувшись з фронтів, молодих хлопців і дівчат ще не підготували. І завідувачий, схопивши мене призначення, наче йому щось подарували:

— Оце так удача! Випускник університету! Підеш у середню школу кімпо викладати?

Грім із неба. Я ж мовчик!

— А що? Ти ж університет закінчив!

— Ні, ні, хімію не можу. Не дає говорити, стукать кулаком об стіл, піднімається і головою ледве не дістає стелі:

— Ти думаєш, що я не розумію всієї складності? Тільки у середній біда з хімією. Немає викладача! Хіба не зможеш підготувати один параграф?

— А досліди, реактив?

— Які там досліди? Які реактиви? Ти з неба звалився? У школах зошитів немає...

Однак і я був, мов, як скеля, непорушний. Завідувачий райвно не вблагав мене і розчаровано вивав на стілець:

— Тоді, голубе, бери четвертий клас. Восени буде для тебе й мова і література.

— Четвертий візьму...

У четвертому були співи... Музику, пісні я любив, захоплювався оперою. Але сам не співав, го-

РОЗПОВІДЬ НА ВАШЕ ПРОХАННЯ

Тетяна плюс Сергій

Іхні імена поки що не значаться в списках зірок естради першої величини. Але популярність Тетяни Рузавіної і Сергія Ташеєва уже досить міцна і серйозна. Молоді артисти вибрали неблизький шлях до слави. Їхні музичні роботи не відрізняються вишуканими звуковими ефектами. Серйозна ж увага до поетичних текстів, ліричності, настроєності на довірливий діалог забезпечили їм свого постійного слухача. Пристрасний і суворий підхід до вибору репертуару допоміг артистам добитися головного — сьогодні цей дует визнають з перших же акордів, у співаків появилася своє творче обличчя. Певно, це найважче — не загубитися в безкрайньому морі багаточисельних професійних музичних груп, знайти себе, позбавитися від вторинності. А вони це змогли.

Тетяна і Сергій ще молоді. Їхні найголовніші концерти попереду. Зараз дует працює над підготовкою музичної композиції, яка вперше прозвучить на XII Всесвітньому фестивалі молоді і студентів у Москві. У грудні минулого року музиканти провели творчий вечір у Вищій комсомольській школі при ЦК ВЛКСМ. Пропонуємо вашій увазі відповіді Тетяни і Сергія на запитання журналіста.

— Коли і як народився ваш дует?

Тетяна: — Ми з Сергієм познайомилися в 1970 році. В той час я співала в ансамблі «Надія». Сергій попросив, щоб його теж прийняли до цього ВІА. Я, до речі, була категорично проти його участі. Але нашого соліста якраз взяли в армію і керівник запропонував: «Давайте тільки немо, нехай поки що хоча б рот відкриває. Далі побачимо». Одне з Сергія дуже швидко «спорізувався» голос і він заспівав досить пристойно. Кілька років пізніше ми працювали в «Надії». Але потім, коли жандармсько-інструментальних ансамблів переживав кризу, нам стало тісно в його рамках. І березня 1980 року у моєму рідному Тамбові відбулися наші перші виступи. Тоді ж і вийшла перша платівка — диск «Мінійон». Зараз нам за неї, відверто кажучи, соромно, але то був початок.

А перша гастрольна поїздка — за північню ЦК ВЛКСМ по Сибіру, на теплоході ми спускалися по Обі, виступали у складі концертної бригади перед місцевими жителями. Разом з нами тоді їздив і поет Я. Дубравін. Він ходив, все придивався до нас, а потім якось заносить вірші: «Не про вас». Ось так і з'явилася відома пісня «Ми сварилися». До речі, вже п'ять років ми — дует сімейний. А рік тому у нас народився син Сергійко.

— Ваші улюблені поет і композитор? Як складаються стосунки з авторами

пісень... — ви їх шукаєте чи вони вас?

Сергій: — Ми дружимо з композитором Юрієм Саульським і дуже високо цінуємо його творчість. Його пісні — наші найулюбленіші. Особливо «Осінь мелодія». З великим задоволенням співаємо пісні на вірші Л. Завальнюка. Що ж стосується співдружності з авторами... Раніше, звичайно, ми їх шукали. Сьогодні ж і ми їх, і вони нас. Іноді, коли автори пропонують щось і воно нам не підходить, доводиться відмовлятися. Але не завжди на це вистачає сил і сміливості. І що ж в кінцевому результаті? Ми записали на радіо і в кіно більше 80 пісень. Популярними з них стали не більше 10. Питається — для чого співали останні 70? Ось саме тому зараз намагаємося не виконувати все підряд.

— Нині йде широка дискусія з проблем вокально-інструментальних ансамблів. Як ви до неї ставитесь?

Сергій: — Про ВІА, як про естрадний жанр, дуже багато сперечаються. Нам здається, що питання поліпшення якості роботи вокально-інструментальних можна вирішити тільки шляхом допомоги їм. Адже одним розформуванням груп справи не виправити. А сам по собі жанр дуже хороший і цікавий. Звичайно, не варто приймати всерйоз такі колективи, як найрізноманітніші «Акваріум», «Примус», «Зоопарк», «Люцифер»... Але у нас є зараз немало прекрасних музичних груп, що працюють творчо, цікаво. Наприклад «Карнавал». Був і завжди залишається зразком для всіх ансамблів «Пісняри». Дуже вдало виступає «Ялла».

— Як ви ставитесь до перевертки ВІА російських народних пісень?

Сергій: — Ми дуже поважаємо «Арієль». Тут бережливо й талановито ставляться і до текстів, і до музики. Раніше, пам'ятаю, було по-всякому. Дуже цікаво було дивитися, як Юрій Антонов у складі ансамблю «Добрі молодці» співав російську народну пісню «Комара муха любила». Як робилися ці пісні? Музиканти просто брали шматки із деяких джаз-рок груп, злегка переопрацьовували їх, наклали текст пісень. Ті, хто цих колективів не знав, навіть і не здогадувалися, звідкіль що береться. Але при цьому тут російські народні пісні?

— Хто ваш естрадний кумир?

Сергій: — Алла Пугачова. Нам поки що не пощастило познайомитися з нею особисто. На наш погляд, вона — явище для естради унікальне. Її концерти просто потрясають. Якщо взагалі казати про пристрасні, то ми дуже любимо пісні у виконанні Тетяни і Сергія Нікітіних.

Розмову вів
О. АНДРУСЕНКО.

Москва. У передноворічні дні багатомільйонна аудиторія телеглядачів подивилася останню в минулому році передачу «Що? Де? Коли?», підготовлену Головною редакцією молодіжних програм Центрального телебачення.

На знімку: (зліва направо): члени команди знатоків Нуралі ЛАТИПОВ, Борис ЄРЬОМІН, Марина ЛЕТАВІНА, Сергій ОВЧИННИКОВ і Андрій КЛМОРІН.

Фото А. ШОГІНА. Фотохроніка ТАРС.

Часто проводяться спортивні змагання у Світловодському спортивному комплексі заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР. У просторих залах та басейні постійно змащують своє здоров'я тисячі жителів Світловодська. Нещодавно тут проходили міські змагання з баскетболу. На знімку: момент гри.

Фото В. СТРИГУНА.

«ПОДОРОЖ У РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ»

«Подорож у Радянський Союз» — так назвала свою книгу, яка щойно вийшла в США і Канаді, американська школярка Саманта Сміт. «Я присвячую цю книгу всім дітям Землі. Вони вірять у торжество миру», — пише в передмові до неї юна жителька невеликого американського містечка Манчестер у штаті Мен. На її сторінках Саманта ділиться яскравими враженнями від поїздки в СРСР, яку вона здійснила влітку 1983 року. Вона згадує хвилюючі моменти відвідань Красної площі, Мавзолею В. І. Леніна, історичних місць Москви і Ленінграда, театрів і музеїв цих міст, розмову з першою жінкою-космонавтом В. Терешковою і, звичайно ж, незабутні зустрічі з радянськими школярами в «Червоногалстучній республіці» — «Артеку».

З особливою теплою пише американська дівчинка про чудові дні, проведені разом з радянськими дітьми на березі Чорного моря. Поїздки на екскурсії, участь у спортивних змаганнях, веселі свята й купання в ласковому морі, розучування нових танців і пісень, що по-

любилися. За короткий період перебування в «Артеку» Саманта, за її висловом, подружилася з усіма дітьми планети. Саманта їхала в Радянський Союз, щоб з'ясувати для себе, хочуть чи не хочуть радянські люди війни. Адже більшість американців не має ні найменшого уявлення про це. Привітність і доброта, гостинність радянських людей — і дорослих і маленьких — переконали її, що радянські люди хочуть жити в мирі з іншими народами, докладають усіх можливих зусиль для відвернення війни. «Після поїздки в СРСР я більше не вірю в так звану «радянську загрозу», — заявила вона в інтерв'ю телекомпанії Ен-Би-Сі, повернувшись на батьківщину. І ще дуже важливе, що зрозуміла Саманта після перебування в Радянському Союзі: діти можуть і повинні внести свій вклад у боротьбу за мир.

(ТАРС).

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

При Кіровоградському
автопідприємстві 10021
(АВТОБУСНИЙ ПАРК)
ПРАЦЮЮТЬ П'ЯТИМІСЯЧНІ КУРСИ
ПО ПІДГОТОВЦІ ВОДІВ АВТОБУСІВ
З ВІДРИВОМ ВІД ВИРОБНИЦТВА

На курси приймають осіб віком не менше 20 років, що мають освіту не нижчу 8 класів, які за станом здоров'я придатні для роботи на автобусах.

Особі, що закінчили курси і зараховані водіями, забезпечуються форменим одягом, безплатним проїздом в автобусах міських і приміських сполучень.

За період навчання на курсах виплачується стипендія. Одинокі забезпечуються добре об-

ладнаним гуртожитком.

Проїзд на роботу і з роботи — службовим автобусом.

Початок занять — в міру комплектування груп.

Після закінчення курсів водії одержують право працювати на автобусах усіх марок.

За довідками звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Аерофлотська, 15. Відділ кадрів. Телефон 6-40-77.

Іхати автобусом № 24 до зупинки «Хлібозавод».

Кіровоградський інститут
сільськогосподарського
машинобудування

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ
НА ЗАОЧНІ Й ВЕЧІРНІ
ШЕСТИМІСЯЧНІ КУРСИ

Для вступу до інституту в 1985 році.

Заняття проводитимуться три рази на тиждень, вечорами за програмами вступних іспитів. На заочних курсах працюватиме консультант. Приймають осіб із закінченою середньою освітою та учнів 10-х класів, училищ, технікумів.

Документи: заява на ім'я ректора, квитанція про внесення плати за навчання (гроші — 18 крб. за вечірні й 20 крб. за

заочне навчання надсилати поштовим пенсіонером на поточний рахунок 14118 в Кіровоградському міському управлінні держбанку на ім'я КІСМУ).

Прийом документів щодня, крім неділі, з 10.00 до 18.30, у суботу — з 9.00 до 14.30 за адресою: м. Кіровоград, пр. «Правди», 70-а, аудиторія 503.

Ректорат.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
областного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

Б/К 00306.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Обсяг 0,5 друку, ар.

Індекс 61103.

Зам. № 14. Тираж 59 800.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; ректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.